

BR PIET VAN SCHAIJK

Geboren te Berghem op 17 januari 1938

Overleden te Eindhoven

op 15 juli 2010

Broeder Piet was de middelste van de drie broers Van Schaijk die hun weg vonden naar onze Congregatie. Hij was amper twaalf jaar toen hij het voorbeeld van zijn oudere broer volgde en naar het juvenaat in Dongen kwam. Op 8 december 1953 werd hij ingekleed en voortaan heette hij Broeder Florentianus, totdat het voeren van de doopnaam werd toegestaan en Piet verder als Broeder Piet door het leven ging.

Na zijn eerste professie woonde hij als kok ruim een jaar in Huize Overdonk in Dongen. De keuken bleef gedurende de rest van zijn werkzaam leven zijn voornaamste werkterrein en Br. Piet stond vervolgens voor de hete vuren in het Canisiushuis te Vught, in Huize Glorieux (Gasthuisstraat) in Dongen en andermaal in Overdonk. In december 1962 kreeg hij zijn benoeming voor Geldrop en hier zou hij bijna 46 jaar, tot de opheffing van het huis in 2008, blijven. Br. Piet hield van werken en hij vond naast de zorg voor de maaltijden van de broeders ook gelegenheid zich op ander terrein dienstbaar te maken.

Zo verzorgde hij met ijver en vakmanschap de tuin van het broederhuis en was hij een gewaardeerd lid van de "bloemengroep", de werkgroep die de zorg had voor de versiering van de parochiekerk. Graag zette hij zich in voor de jeugd die hij van zijn creativiteit op het gebied van handenarbeid liet profiteren. Meer dan veertig jaar was hij actief als bestuurslid van de hobbyclub "De Knutselaar", waar het mede organiseren van het jaarlijkse kamp tot zijn activiteiten behoorde. Op 21 juni 2003 volgde de terechte erkenning van al die inzet: Br. Piet werd Lid in de Orde van Oranje-Nassau.

De laatste jaren kampte hij met een wankelende gezondheid die hem voor het ondergaan van verschillende ingrijpende operaties in het ziekenhuis deed belanden. Herstel verliep dan niet vlot, maar Piet ging wel snel weer aan de slag. Erg mis ging het echter in de zomer van 2008, toen hij tijdens de vakantieperiode van de broeders een val maakte die een dwarslaesie veroorzaakte. Revalidatie haalde weinig uit en Br. Piet was verder op de rolstoel en een algehele verzorging aangewezen. Zo verhuisde hij met het convent van Dongen naar Eindhoven. Misschien hebben we toen pas de echte Br. Piet leren kennen: hij klaagde nooit, was blij met wat hem gelaten was - en menigeen zou denken: dat was niet veel - behield zijn humor en uitte zijn waardering voor de goede zorgen die hij mocht ondervinden.

Een noodzakelijke operatie, de zoveelste, bleek te veel te zijn; op 15 juli jl. overleed hij in het ziekenhuis. Zaterdag 17 juli werd tijdens de avondmis in zijn vertrouwde kerk te Geldrop voor hem gebeden. Daarna werden de belangstellenden en de broeders in het parochiecentrum, het vroegere broederhuis, ontvangen op de wijze die de broeders van de mensen van Geldrop kennen. In de uitvaartviering op 21 juli in Eindhoven was Geldrop ook weer ruim vertegenwoordigd.

Broeder Piet was een bescheiden, niet erg opvallende broeder, maar wel een die om menige reden in veler herinnering zal voortleven.

Hij ruste in vrede.

Br. A.R.